SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

(SCANDINAVIAN CANADIAN).

Utgifves hvarje Torsdag i Winnipeg Manitoba, Canada.

☛ Den första och enda Skandinaviska veckotidning i hela Canada.

Prenumerationsafgiften, som bör erläggas i förskott, är i Canada och Förenta Staterna:

Ett år (postporto inberäknadt)		$1.50
Halft år	do.	$0,75
Tre månader	do.	$0.40
Lösnummer	- - -	5 cents.

Till Skandinaviska länderna kostar tidningen, postporto inberäknadt,

Ett år - -	$2.00
Halft år - -	$1.00

Korrespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, emottagas med tacksamhet.

Agenter för Skandinaviske Canadiensaren önskas öfverallt och på alla platser i Amerika, der våra landsmän finnas.

Penningar och bref böra sändas till

EMANUEL ÖHLEN, Manager,
SKANDINAVISKE CANADIENSAREN
P. O. Box 642,
Winnipeg, Manitoba, Canada.

Fria Ord.

(Denna afdelning står öppen, i mån af utrymme och hält. för bref, som kunna intressera en större allmänhet. Insändare måste dock ovilkorligen delgifva red. namn och adress fullständigt, men kan bifoga "märke" att sättа under meddelandet.)

BREF FRÅN ALBERTA, CANADA.

Från "Österns Weckoblad".

Svealund, Wetaskiwin, jan. 22 1894

Eftersom många hafva skrifvit till mig och förfrågat sig angående landet här i Alberta, så vill jag genom "Österns Weckoblad" redogöra för landets beskaffenhet efter bästa förmåga. Som jag har varit ute och sett icke så litet land och folk häromkring i sommar, så skall jag i korthet försöka att tala om hvad jag hört och sett angående landet. Jag kom hit i april 1893 i sällskap med hr C. O. Swanson samt flera landsökare, som nu äro bosatta häromkring, och alla tyckas nöjda och belåtna med landet.

Landet är af bästa beskaffenhet för att odla hvete, hafre, korn m. m. samt grönsaker, men den mest lönande affären är naturligtvis att uppföda kreatur och svin samt att sälja smör, ägg, fläsk m. m. Jag har varit ute i sommar och sett mycket land, isynnerhet omkring Buffalo Lake, men hvad jordmånen beträffar, så föredrar jag landet omkring Red Deer Lake och Battle River, fastän jorden i hela Edmonton och Red Deer distrikten är af utmärkt beskaffenhet. Jag har talat med många nybyggare, och se de en god framtid till mötes; men naturligtvis, man kan ej komma hit och lägga armarne i kors och tänka man skall hafva goda dagar, utan man måste arbeta sig fram, och äfven bereda sig på många försakelser den första tiden. Det har varit personer här i sommar från Förenta Staterna, som hafva farit tillbaka och talat illa om landet och söka hindra emigrationen, och sagt, att hvem de ha träffat så ha de varit missnöjda med landet och önskat sig tillbaka. Men tala de rena sanningen och som deras öfvertygelse är? Jag har talat vid samma personer som de utaf nybyggrne, och jag kan ej finna en enda, som är missbelåten, utan tvärtom. Hvad klimatet beträffar så är det utmärkt och helsosamt; jag har hört flera som hafva sagt, att de ha varit sjukliga och klena förut, men sedan de kommit hit, så hade de blifvit friska och starka, och det är värdt många försakelser att hafva helsan. Vi hafva haft en utmärkt fin vinter i år; det har ju varit kallt vissa dagar, men understundom har det varit riktigt vårväder, fastän snön ligger qvar på marken, hvilket påminner om att det är vinter. Jag för min del är fullt belåten med landet, som kan förstås deraf, att jag nu håller på med att bygga hus och skall taga hit mina föräldrar och syskon i vår, hvilka också ha tagit land här. Till sist vill jag rekommendera hr C. O. Swanson, Regeringens Agent, till hvar och en, som önskar taga närmare kännedom om landet, såsom en fullt sanningsenlig och pålitlig person.

Högaktningsfullt
Chas A. Peterson,
Wetaskiwin, Alta, Canada.

Svealund, Alta, 25 jan. '94.

Det torde intressera "Österns Weckoblads" läsare att höra något från oss, som hafva lemnat österns städer och bosatt oss här uppe i Alberta. Jag med flera lemnade Worcester i juli 1892 och har således varit bosatt här ett och ett halft år. Jag har under denna tid alltid känt mig frisk, hvilket nog beror på det goda klimatet. Jag och en vän och broder, C. G. Johnson, kommo öfverens om att börja tillsammans, emedan vi hade för litet penningar. Han gick ut till British Columbia och jag har arbetat hemma på våra farmar och byggt mig hus. Under tiden har jag köpt oss tre hästar, två kor, åtta kalfvar utom svin och höns. Jorden är mycket bra. Jag plöjde, harfvade och sådde och fick lika bra skörd förliden sommar som i Sverige, då man har lägt ned mångdubbelt mer arbete. När jag fick se växtligheten på mitt eget land, gick jag och köpte 160 acres land till, hvilket jag icke ångrar. Det kostade $3 pr acre. Landet stiger i värde med hvarje år. Vår bästa inkomst blir nog ägg och smör samt svinafvel. Spannmål kan dock äfven säljas med god behållning. Jag har ofta förfrågningar om, huru vi kunna sälja våra produkter, och jag har funnit, att de flesta tro, att vi icke hafva marknad för hvad provinsen kan afyttra, men så är icke förhållandet. Smör kostar 25 cts pound, ägg 40 cts dussin, säd 40 a 20 cts bushel till att skeppa till British Columbi, hvarest är skogland, sågar och minor samt grufvor af alla slag. En hel del af vårt svenska folk är i farten med att bygga hus och ladugårdar. När jag kom hit, fanns här icke några svenskar, nu räknas de redan i hundratal, och jag är förvissad om, att år 1894 kommer att fördubbla folkmängden här. Det är icke underligt att en man med litet kapital vill emottag 160 acres land för $10 i den vackraste och bästa provins i nordvestra Amerika. Den första skolan kommer att öppnas här nästa vår. Någon kyrka hafva vi ännu icke hunnit att bygga, men vi ämna förena oss i en liten församling, om vi lefva och Gud vill. Vi samlas nu i våra hem till bönemöten om söndagarne och broder Berg från Quincy, Mass., leder i allmänhet våra möten och håller söndagsskola regelbundet. Vi hafva stora förhoppningar i både andeligt och lekamligt afseende. Må Gud välsigna oss för sitt namns skull.

Tecknar
S. A. Anderson.
Wetaskiwin, Alta, Canada.

TVILLINGBRÖDERNA.

Berättelse af Jo. Jo.

5.

De döda tala.

"Bra, bra!" mumlade Philemon och torkade sina ögon, medan hela hans kropp darrade. "Men inte bra att jag står här och lyss. Det här är endast Gud och dem emellan."

Och efter dessa ord, mera tänkta än uttalade, drog han sig undan till förmaket på andra sidan matsalen för att under outsäglig ångest afbida slutet på den spännande scen, som spelades i pappa Agathons arbetsrum.

Nu tyckte sig Phille ha moralisk rätt att lysna, nu när han ingenting kunde höra. Ack, jo, han hörde sitt eget hjertas slag och tyckte sig förnimma tvillingbroderns under qvalen. Ändtligen efter en halftimmes väntan rullade vagnen åter bort och allt var tyst i huset.

Med dröjande steg närmade sig Phillemon salongen.

Från sitt eget rum hörde han slutligen ett qvidande: "Gud i himmelen, "jag tror att jag dör! Ack, ja, låt mig dö!"

Det var den olyckliga broderns röst. Philemon störtade ut i salongen.

Knäböjd på golfvet och med hufvudet lutadt i de sammanknäppta händerna, dem han stödde mot soffan, låg den i sina sköna förhoppningar så grymt besvikne. Han andades tungt och tycktes inte bry sig om broderns ankomst. Phille skyndade efter ett glas vatten, fuktade sin näsduk och baddade hans tinningar.

"Litet vatten!" stönade Primen.

Brodern gaf honom ett glas att dricka, tog hans hufvud i sitt knä, klappade och baddade det. Inte ett ord vexlades på en lång stund mellan den tröstlöse och den tröstande. Ljusen i kronan tycktes brinna i kandelabrarne vid en likbår.

"Får jag luta mig till ditt bröst, min broder, Phille!" hviskade Primen, i det han mödosamt reste sig upp och satte sig i soffan bredvid tvillingbrodern. "Får jag höra ditt hjerta slå?"

Det var visst första gången i sitt lif han kallat sin egen broder för DU. Bröderna hade från barndomen kallat hvarandra för "bror" eller nämt hvarandra vid namn.

Men den ödesdigra stunden hade lyftat Primen högt, högt öfver hvardagslifvet. Han tyckte i detta ögonblick att broderskärleken var någonting heligt, någonting guddomligt. Han kallade ju sin Gud för DU!

Länge, länge sutto bröderna stumma vid hvarandras sida och talade endast genom sakta hviskningar. Slutligen brusto isbojorna, som fängslat tårarne, och Primen snyftade: "Ack, Phille, om du visste hvad jag upplefvat."

"Jag vet allt", hviskade Philemon. "Jag visste allt redan i morgse. Det var min röst, som Anne-Marie tog för Guds stämma. Det var jag, som af en märkvärdig slump kom att bo i grannrummet, och som kallade henne "bedragerska."

Och nu berättade Philemon allt som tilldragit sig sedan han i vredesmod lemnade fädernehemmet, allt som han bevittnade genom nyckelhålet.

"Och han kysste henne!", utropade Primen, medan hans blickar ljungade och hans händer knötos.

"Han kysste henne med den äldre, barndomskärlekens rätt", svarade Philemon lugnande, i det han åter drog brodern ned i soffan. "Jag har föraktat henne och anklagat henne i flera timmar, men nu hörde jag mot min vilja hennes högljudda ånger och afbön. Vi ha inte rätt att bryta stafven öfver en dotter, som vill offra sig för sin mor och syster."

"Ack, broder, om du visste hvad jag lider!"

"Jag vet det, ty jag älskar henne lika högt jag som du. Men jag har i dag ibland de döda lärt mig kärlekens rätta lära."

"Jag har nyss förlåtit henne och sagt henne ett evigt farväl. Se här är min ring, som jag fått — fått — fått tillbaka."

Primus kunde knappast uttala de sista orden.

"Ack, om jag finge dö i qväll, dö här vid din sida och framför vår faders bild, som tyckes betrakta oss båda. Ack, om jag finge dö!"

"Dö?" tröstade Philemon ömt lik en mor, som jollrar med sitt barn; "DÖ? Tvärtom, nu ska' vi först börja LEFVA!

Tvillingbröderna ville icke ha någon soupé, men långt in på natten brunno ljusen i deras gemensamma sängkammare. Philemon hade lagt sig men läste ur sin bibel; Primus satt och skref vid broderns skrifbord.

"Hvarför skrifver bror Primus så ifrigt?" sporde Philemon, som återvände från det du-ord, hvilket i hans tycke endast passade för den högtidliga känslostämningen, "Kom och lägg sig och läs ett kapitel ur Paulus; det gör så godt, så godt. Han var ungkarl, han som bror och jag."

"Bror Phille skall straxt få läsa hvad jag skrifver", svarade Primen saktmodigt.

Och nu visade den förstfödde ett i varma och ömma ordalag skrifvet lyckönskningsbref på Anne-Maries blifvande bröllopsdag, att öfverlemnas till henne af hennes mor efter vigselakten. Hans rika hjerta öfverflödade i hvarje rad, och det var inga tomma ord i den välsignelse han nedkallade öfver den unga bruden. Jemte brefvet följde en gåfva på tiotusen rdr till den systerliga vännen från den älskande brodern, en gåfva, som han bönföll att hon skulle mottaga som sin enskilda egendom, för att icke såra honom ännu en gång lika djupt, som då hon återgaf honom trolofningsringen."

"Philemon läste med skimrande ögon.

"Skrif tjugutusen rdr", stammade Phille. "Jag svarar för de tio, men det bör hon aldrig få veta, ty den gåfvan skulle med rätta såra henne, jag som kallat henne en bedragerska."

"Phille, min älskade Phille! Du ska' lära mig hvad de döda lärt dig i dag om den rätta hjertekärleken', utropade Primen med hänryckning.

"Jag läser just derom hos Paulus. Medan bror Primen klär af sig, skall jag slå upp kapitlet i hans bibel."

Och sedan de båda unggubbarne läst i sin bibel en stund, sade de hvarandra ett god natt, så ömt, att aldrig förr ett varmare hade gått öfver deras läppar. Sedan släckte de sina ljus och somnade.

Somnade? Ack, hvad veta vi om de som sofva.

Fru Lovander vet dock något, ty hon lemnade åt huspigan på morgonen två rena örngåttsvar. De förra voro så "däfna, fuktiga och skrynkliga", sade tjenarinnan.

"Stackars mina rara ungl errar", suckade gumman. "Det har allt kostat på dem det här, det märks nog det. 'Men 'nu är allt förbi', sade syster Gyllenkärna, då hon i flygande tog afsked från mig. Och den här persen glömma de väl inte så lätt."

6.

Frid.

"God morgon, bror Philemon", halfhviskade Primen omkring åttatiden följande morgon, för att ej med helsningen störa brodern medan han sof.

"God morgon min bror och olycks broder", svarade Phille vekt. "Hvad är det för papper bror studerar?"

"Åh, det är ritningen till . . . till min drömda sällhetsvåning", suckade Primen. "Hvad har bror Phile för papper då?"

"Likaledes. Också jag hade ritat upp min våning. Håhå, ja ja!"

Bröderna stoppade enhvar sitt papper i lådan till natt'uksbordet vid hvarderas säng.

"Nu slår klockan åtta", gentog Primen. "Nu far hon från Riddarholmen."

"Jag tänkte Precis på detsamma', svarade Phille.

"Jag har inte sofvit en blund i natt", suckade Primen.

"Känner en till", mumlade Philemon.

"Klockan sex ämnade jag smyga mig ner till Riddarholmshamnen, för att se en skymt af henne för sista gången, men så ville jag inte stå der nere och skämmas för min blödighet. Inte ville jag heller att bror Phille skulle ha följt med, ty det hade blifvit löjligt, och att gå ensam hade varit svekfullt."

"Bror Primen tyckes alldeles läsa i mina tankar och uppsåt".

"Vi följas väl åt till embetsrummet i dag, bror Phille? 'Arbete skingrar mina tankar' brukade salig pappa säga,"

"Vi följas åt", suckade Phille.

(Forts.)

MANITOBA

Den stora SÄD OCH KREATURS PRODUCERANDE PROVINSEN,

Har inom sina gränser rum för alla. — Manitoba gör stora framsteg som visas af att

1890 voro besådda	1,082,794 acres,	deraf hvete	736,058 acres
1891 " "	1,349,781 "	" "	961,664 "
Tillökning	266,987 acres	Tillökning	170,606 acres

Dessa siffror tala mera än ord och visa tydligen hvilka framsteg som gjorts. Ingen humbug utan solidt framåtskridande. Hästar, hornboskap och får trifvas utmärkt på de frodiga prärierna och blandadt åkerbruk och boskapsskötsel är nu allmänt i bruk. Det finnes ännu

FRITT LAND I MANITOBA.

JERNVÄGSLAND från $3 till $10 per acre. Tio års betalningstid.
UPPODLADE FARMAR till salu eller att arrendera till låga priser och på goda betalningsvilkor.
NU ÄR RÄTTA TIDEN ATT SKAFFA SIG ETT HEM i denna framåtskridande Provins. Folkmängden tillväxer årligen och landet stiger i värde. Ni finner all öfver i Manitoba
Jernvägar, afsättningsorter, kyrkor och skolor, och nästan samma beqvämligheter, som i gamla landet.
För vidare upplysningar, för senaste utkomna böcker, kartor m. m. som sändas fritt, tillskrif

THOS. GREENWAY,
Minister för Åkerbruks Departementet,
WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

Ny Skandinavisk Linie,

DEN ENDA DIREKTA LINIEN FRÅN
Skandinavien till Canada.
DIREKT ÅNGFARTYGSFÖRBINDELSE FRÅN
Göteborg & Christiania till Quebec & Montreal
MED **SKANDIA LINIEN.**

Ångare.	Från Göteborg.	Från Christiania.	Från Montreal.
CANADIA.....	23 April	24 April	15 Maj.
GEORGIA.....	14 Maj	15 Maj	5 Juni.

GENOMGÅNGSBILJETTER till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nord West Territorierna, British Columbia och Amerikas Förenta Stater.

Från GÖTEBORG eller CHRISTIANIA $15.

Ångarne hafva särskildt byggts för passageraretrafik och beqvämligheterna för fördäckspassagerarne äro jemngoda med hvilken annan linie som helst och kosten är utmärkt hvad beträffar både qvantitet och qvalitet samt tillagad mer på skandinaviskt sätt. Bland fördelarne med denna Linie må nämnas, att allt ombyte undvikes, utan fartyget går direkt. Passagerarne landsättas utmed jernvägstågen, hvilka stå färdiga att föra dem till bestämmelseorten med mera beqvämlighet, snabbhet och billighet än någon annan linie.

BILJETTKÖPARE för resa från Europa till Amerika äro i allmänhet personer, som sjelfva gjort resan en eller flera gånger. De behöfva derför icke erinras om det sakförhållandet, att för oerfarna resande och familjer är det af största vigt att välja en route, hvar der förekommer minsta antalet omskiftningar och till följd deraf minsta bryderi och obehag för passagerarne.

Bland våra agenter i de Skandinaviska länderna äro följande:

tockholm...Gust Brown, Skeppsbron 44	Esbjerg..... Ole Sörensen & Co.
Malmö..... N. Jönson	Fredericia.....O. Berentsen
Göteborg...Sillgatan 40, Mart. Anderson	Kolding .....Chr. Birk
Bergen..... Caspar Dreyer	Odense ..... her. From jr.
Christiania..... P. A. Möller	Varde.....C. Hansen
Christianssand .....J. C. Svendsen	Veile.....Niels Mouritzen
Stavanger.....Ingvald M. Bowitz	Hangö.....Herman Hemming
Aalborg ..... N. C. Christensen	
Köpenhamn..... Martin Frederiksen	

för alla öfriga upplysningar hnvände man sig till

D. CONNELLY, General Passenger Agent,
14 Place d'Armes Square, MONTREAL, CANADA.
ROBERT KERR,
General Passagerar Agent, WINNIPEG.

Beaver Liniens Ångare.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORD WEST TERRITORIET OCH BRITISH COLUMBIA.

Lake Ontario, Kapten H. Campbell, 5,000 tons.
Lake Superior, Kapten Wm. Stewart. 5,000 tons.
Lake Huron, Kapten F. Carey, 4,100 tons.
Lake Winnipeg, Kapten C. F. Herriman 3,300 tons.
Lake Nepigon, Kapten W. H. Taylor, 2,300 tons.

Liniens Ångare afgå direkt hvarje vecka från Liverpool till Montreal, hvarifrån passagerarne befordras med de olika jernvägarne till alla platser i Canada, Manitoba och Nord Westra Territoriet och till Westra Staterna. Ångarne äro byggda synnerligen starkt och med vattentäta skot samt äro beqvämt inredda. All möjlig omvårdnad lemnas fördäcks passagerarne samt serveras riklig och helsosam föda. Läkare medföljer hvarje ångare och lemnas läkarehjelp såväl som medicin fritt till emigranter.

Passagerare landsättas i Montreal vid Kompaniets docka alldeles bredvid Canada Pacific Jernvägens Station och deras saker öfverflyttas utan afgift

Sofvagnar med all möjlig beqvämlighet äro anskaffade af Jernvägs-Companiet och sakerna fortskaffas med samma tåg passagerarne åtfölja. Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska skålpund baggage. Resan öfver Montreal är utan motsägelse den bästa, billigaste, kortaste och angenämaste, emedan en stordel deraf tillryggalägges på den stilla och sköna St. Lawrence floden.

Genomgångsbiljetter, till lägsta priser, från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest Territoriet, Britisk Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna, jemte alla möjliga upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Konsul J. Anderson, Aalesund. P. Th. Hüs, Arendal. Fr. W. Clausen Bergen. E. Wilhjelm, Christiania. P. N. Reitan, Christiansund. C. F. C. Ullitz, Christiandsand. Joachim Prahl, Köpenhamn. Th. Arbo Hoeg, Laurvig. Lars Anderson, Malmö. Michael Hallengren, Göteborg. Martin Anderson, Stockholm. A. S. Christensen, Skien. I Gerh. Dahl, Trondhjem. M. Bowits, Stavanger.

ROBERT KERR,
General Passagerar Agent,
Winnipeg.

H. E. MURRAY,
GENERAL MANAGER.
Montreal, Canada.